

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขรับ 2194
 วันที่ ๖ มี.ค. ๒๕๕๘
 เวลา 14.55 น.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้า นายมณฑิเตอร์ บุญตัน และคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อแนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อโปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๑๔ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยตามแนบท้ายนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายมณฑิเตอร์ บุญตัน)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลขสมาชิก ๑๐๗ ✓

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๒๐๖/๕๘ วันที่ ๓ มี.ค. ๕๘
 เวลา ๑๕.๒๐ น. พ.ร.ท.
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระบัญชา การประชุมวุฒิสภา
 ๒๐๖ ๒๕๕๘
 วันที่ ๑๐ เม.ย ๕๘ เวลา ๑๕.๑๗ น.
 สำนักการประชุม

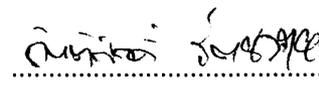
กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
 รับที่ ๑๒ / ๒๕๕๘
 วันที่ ๓ / มี.ค. / ๕๘
 เวลา ๑๕.๓๑

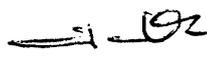
สำนักการประชุม

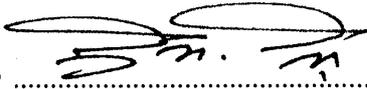
(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ....

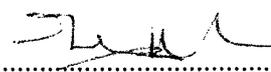
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๐๓๕ ✓

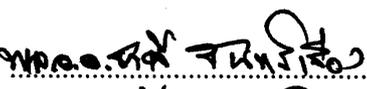
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๐๑๘ ✓

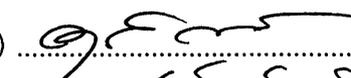
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๓๕ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๖๗ ✓

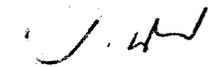
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๐๒๔ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๕๔ ✓

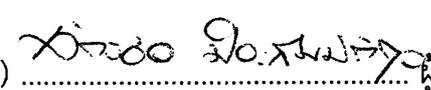
(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๐๓๘ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๗๕ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๐๖๗ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๒๕ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๘๑ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๑๕ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๖ ✓

(ลงชื่อ) ผู้เสนอ
(.....
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๒๓ ✓

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ....

(ลงชื่อ) พระยา... ผู้เสนอ
(ยุทธนา ศรีทอง)
หมายเลขสมาชิก 113 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(ประเสริฐ ขจรธรรม)
หมายเลขสมาชิก 081 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 147 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 0๗๗ ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(อานันท์ กิตติอานันท์)
หมายเลขสมาชิก 194 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(ทว.วิเศษ วัฒนศิริ)
หมายเลขสมาชิก 178 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(ทศ. กล้าหาญ วิหคิก)
หมายเลขสมาชิก 004 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 093 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(นาย สรวิทย์ วิเศษสาร)
หมายเลขสมาชิก 134 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 175 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก ๑๗๑ ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 199 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 112 ✓

(ลงชื่อ) ... ผู้เสนอ
(...)
หมายเลขสมาชิก 0๗๒ ✓

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ....

(ลงชื่อ) ~~นาย พงษ์เทพ นิลสิงห์~~ ผู้เสนอ
(~~นาย พงษ์เทพ นิลสิงห์~~)
หมายเลขสมาชิก 91 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(~~นาย พงษ์เทพ นิลสิงห์~~)
หมายเลขสมาชิก 121 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

ผู้ร่วมเสนอ
นาย พงษ์เทพ นิลสิงห์
นาย .....
นาย .....
.....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน

เหตุผล

เนื่องด้วยปัจจุบันการขอทานมีลักษณะของการแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จากผู้ซึ่งอาศัยความอ่อนด้อยทางร่างกาย สติปัญญา ความสามารถ หรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น อันส่งผลให้เกิดความเสียหายและความสงบเรียบร้อยของประเทศ ประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการกำหนดให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทานตามสถานที่ต่าง ๆ ได้รับโทษทางอาญา เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าวมิให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งที่มีใช้องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

มาตรา ๖ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอทาน

การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการขอทาน

(๑) การขอทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยวาจา ข้อความ หรือแสดงกิริยาอาการใด ๆ หรือด้วยวิธีการใด ทั้งนี้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใด หรือด้วยทรัพย์สินใด แต่ไม่รวมถึงการขอกันฐานญาติมิตร หรือการเรียกรไ้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียกรไ้

(๒) การกระทำใดเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและมอบทรัพย์สินให้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใดหรือด้วยทรัพย์สินใด

มาตรา ๘ การเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะ โดยขอรับทรัพย์สินตามแต่ผู้ชมหรือผู้ฟังจะสมัครใจให้ มิให้ถือว่าเป็นการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙

มาตรา ๙ ผู้ใดประสงค์จะเล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะ ตามมาตรา ๘ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่นั้น เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือวางระเบียบเกี่ยวกับสถานที่ วันเวลา การใช้อุปกรณ์ และการเล่นหรือการแสดงความสามารถเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพ ลักษณะ หรือประเพณีท้องถิ่นได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในงานรื่นเริงสาธารณะ หรือในงานนันทฤกษ์ หรือในงานอื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้กระทำได้โดยไม่ต้องแจ้ง แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ทำการขอกทานเป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ ผู้เจ็บป่วยซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ คนไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น หรือผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ถือเป็นคนไร้ที่พึ่งและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน ยุยงส่งเสริม หรือกระทำได้ด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นขอกทาน หรือนำบุคคลอื่นมาเป็นประโยชน์ในการขอกทานของตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำได้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

- (๑) กระทำต่อบุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๒) กระทำต่อผู้สูงอายุ ผู้เจ็บป่วย คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือหญิงมีครรภ์
- (๓) ร่วมกันกระทำหรือกระทำกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (๔) กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอกทานในราชอาณาจักร
- (๕) กระทำโดยผู้ปกครองดูแลของผู้ทำการขอกทาน
- (๖) กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้คำปรึกษาบุคคล

ตาม (๑) หรือ (๒)

(๘) กระทำโดยใช้กำลังบังคับต่อผู้ทำการขอกทานหรือกระทำต่อบุคคลในครอบครัวของผู้ทำการขอกทาน

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง (๑) (๒) (๓) และ (๕) ไม่ใช่บังคับกับการกระทำระหว่างบุพการีและผู้สืบสันดานโดยมิได้มีลักษณะเป็นการบังคับหรือชูเชิญ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะตามมาตรา ๘ โดยไม่แจ้งตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งได้แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง หรือผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๙ วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่ออกตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่ง อธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวน ที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ....

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องด้วยปัจจุบันการขอทานมีลักษณะของการแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จากผู้ซึ่งอาศัยความอ่อนด้อยทางร่างกาย สติปัญญา ความสามารถ หรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น อันส่งผลให้เกิดความเสียหายและความสงบเรียบร้อยของประเทศ ประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการกำหนดให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทานตามสถานที่ต่าง ๆ ได้รับโทษทางอาญา เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าวมิให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. กำหนดให้การปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามศาสนา นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนาไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒. กำหนดให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖)

๓. กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอทาน และกำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขอทาน (ร่างมาตรา ๗)

(๓.๑) การขอทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยวาจา ข้อความ หรือแสดงกิริยาอาการใด ๆ หรือด้วยวิธีการใด ทั้งนี้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใด หรือด้วยทรัพย์สินใด แต่ไม่รวมถึงการขอกันฐานญาติมิตร หรือการเรียไธตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไธ

(๓.๒) การกระทำใดเพื่อให้อื่นเกิดความสงสารและมอบทรัพย์สินให้ โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใดหรือด้วยทรัพย์สินใด

๔. กำหนดให้การเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะ โดยขอรับทรัพย์สินตามแต่ผู้ชมหรือผู้ฟังจะสมัครใจให้ มิให้ถือว่าเป็นการขอทาน แต่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ทั้งนี้ ได้กำหนดยกเว้นไว้สำหรับการเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถอื่นใดในงานรื่นเริงสาธารณะ งานนักชัตฤกษ์ หรืองานอื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศ กรณีดังกล่าวไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

๕. กำหนดให้ผู้ที่ทำการขอทานที่เป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ ผู้เจ็บป่วยซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ คนไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น หรือผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ถือเป็นคนไร้ที่พึ่งและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง (ร่างมาตรา ๑๐)

๖. กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ทำการขอทาน และผู้ใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน หรือยุยงส่งเสริม หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นขอทาน หรือนำบุคคลอื่นมาเป็นประโยชน์ในการขอทานของตน (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

๗. กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้เล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถอื่นใดในที่สาธารณะโดยไม่แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่เล่นดนตรีหรือแสดงความสามารถในที่สาธารณะซึ่งได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว หรือได้รับการยกเว้นไม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๘. กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว และความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ร่างมาตรา ๑๕)
